

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ve-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

תותירכ תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9337

יהא כי מיחוש ראש ומיחוש אזנים ומיחוש עינים
לכלתי עצבי שלא ישגבני יצה"ר (מלשנות עצבי)
[מלשנות] אם אתה עושה (כי) כן מוטב ואם
לאו הריני הולך כנסיו לשאול ויבא אלהים את
אשר שאר כיוצא בדבר אתה אומר רש ואיש
תככי נפגשו וגו' בשעה שעני הולך אצל בעה"ב
ואומר פרנסני אם מפרנסו מוטב ואם לאו עשיר
ורש נפגשו (מאיר עיני שניהם ה') [עושה כולם
ה'] מי שעשאו עשיר לזה עושה אותו עני עני
לזה עושה אותו עשיר:

מסכת כריתות

פרק ראשון

א אמר להו רב משרשיא לכניה כי בעיתו (למיעול)
ו [למיזול] למגמר קמי רבכון גרסו מעיקרא
מחניתין והדר עולו (גבי) [קמי] רבכון וכו':
אמר מר כשהוא שוחק אומר היטב הדק הדק
היטב מסויע ליה לרבי יוחנן דאר"י כשם
שהדבור רע ליין כך הדבור יפה לבשמים:
לעשותם חדשים לזה חכס ולזה טיפס: כיוצא בדבר וכו'
שהמקש על מזכותיו ועל לרכיו שזקקין לו מן השמים למלא
משאלותיו]:
היטב הדק הדק היטב הממוכה אומר כן לשזקק: דבור
ליין במסכת מקמות בפרק כל הקרבנות:

סודיות
חלוקי יא
שם ע"ב

שלשים וּשְׁשׁ פֶּרֶק רִאשׁוֹן כְּרִיתוֹת רַח

ת"ר פטום הקטורת הצרי והצפורן וכו' *א"ר רב
 יוחנן י"א סמנין נאמרו לו למשה (מסיני) שס ע"א
 [בסיני] א"ר הונא מאי קראה *קח לך סמים שס ע"ב
 וגו' [וכו']. אמר רב (חמא) [חנא] בר בונא שוות ל
 אר"ש חסידא כל תענית שאין בה מפושעי ישראל
 אינו תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב
 בון סמני הקטורת אכיו אמר מהכא **ואגודתו ^{ע"ג}
 על ארץ יסדה. *ת"ר *את ה' הוא מגדף איסי ^{ע"ב}
 בן יהודה אומר כאדם האומר לחבירו גרפת קערה
 וחסרת קסבר מגדף מברך את השם הוא ראב"ע ^{ע"ב}
 אומר כאדם שאומר לחבירו גרפת קערה ולא ^{ע"ב}
 חסרת קסבר מגדף היינו ע"ו:

פֶּרֶק שֵׁנִי

רבי אומר *ככם (כגר) כאבותיכם מה אבותיכם ג
 לא נכנסו לברית אלא במילה ושבילה ^ט
 והרצאת דמים אף (הגרים) [הם] לא יכנסו ^ס
 לברית אלא במילה [ושבילה והרצאת דמים]
 מילה דכתיב *כי מולים היו [כל העם היוצאין ^ה
 ואגודתו משמע כשכלס (אגודה אחת) [ניסד] אז על ארץ
 יסדה: גרפת רי"שמתקלפת נד': וחסרת קנקת הקערה
 מהתנשיל וחסרת גט העץ: קסבר מגדף היינו מברך את
 השם ומילתא רנה ענד דפסט ידו בעיקר: היינו עובר ע"ו
 כגון משורר ומזמר לפכי ע"ז שלא עשה עבירה גדולה כל כך:
 [כל העם היוצאין נשעת יליאתן מלו]:

שמות כד וגו' [טבילה דכתיב *ויקח משה חצי הדם ויזרוק
 על העם ואין הזאה אלא טבילה. הרצאת דמים
 שס דכתיב *וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות וגו':
 שס *וכי ימות מת עליו כפתע פתאום פתע זה שוגג
 וכן הוא אומר *אם כפתע בלא איבה פתאום
 זה אונס וכן הוא אומר *ויאמר ה' פתאום אל
 משה חניא אידך פתאום זה מזיד וכה"א *ערום
 ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו:

כבוד נר ו
 שס לה
 ודבר יב
 חשלי כב

פרק שלישי

ד ת"ר *ולהבדיל בין הקודש ובין החול אלו דמים
 וערכין וחרמים והקדשו ובין הטמא ובין
 ע"כ הטהור אלו טומאות וטהרות. ולהורות זה הוראה
 ויקרא י את כל החקים אלו המדרשות. *אשר דבר ה'
 כגון אשר
 זו תלמוד. כיד משה זה הלכה (למשה מסיני):

דבר ה'
 זו הלכה
 כיד משה
 זו הגו'

הרצאת דמים זריקת דמים על המזבח]:
 ויאמר ה' פתאום בעל כרחם ילאו שלשתן ע"פ הדבור: פתאים
 עברו ונענשו היינו עזיז דאין עוכש אלא על המזיד:
 [ולהבדיל יין ושכר אל תשת בכבודם אל אהל מועד וגו' ולהבדיל
 וגו' ובכבודם להבדיל בין הקדש והקול כמי אל תשת
 יין ושכר]: דמים וערכין וחרמין וכו' שאסורים שחיי יין לשום
 לבעלים לפדותם דלמא לא שיימו להו שפיר: זו הוראה פי' של
 איסור והיתר שחיי יין אסורין נה: המדרשות שדורשין בפירקא
 אסור לשחוי יין שיש בהן הוראה: הלכה למשה מסיני:

ושל דין
 שרי וכ"כ
 בתוס'
 כנסת דין
 פ"ק

פרק חמישי

[פיסקא] דם [הקזה] שהנשמה יוצא בו חייבין כב עליו. איתמר איזהו דם היקז שהנשמה תלויה בו ר' יוחנן אמר כל זמן שמקלח ר"ל אמר מטפה המשחרת ואילך:

פרק ששי

משנה חייבי חטאות ואשמו' וראין שעבר עליהן היום הכפורים חייבין להביא לאחר יה"כ כה מי שבא (כידו) [לידו] ספק עכירה ביה"כ אפילו עם חשכה פטור שכל היום מכפר:

משנה האב קודם לאם בכ"מ יכול מפני שכבודו האב עדיף על כבוד האם ת"ל *איש כח אמו ואביו תיראו מלמד ששניהם שקולין אבל ויקרא יט אמרו חכמים האב קודם לאם מפני שהוא ואמו

[דם הקזה נתקלה שקור ואס"כ יולא לדום ושתייהן נשתייהן בלא קילוק בריקוק ואס"כ מקלק וסוף כשהדם מתמעט שמת ויורד בסמוך: כל זמן שמקלח היינו אמלעי]: מטיפה המשחרת ואילך משכלה משקיר הראשון והתקיל להאדים הוא

דם הנפש:

אמר קרא לפני ה' תטהרו לחודו חטא שאין נוכיר בו אלא החקוס יה"כ נוכסר אבל איסורא רידעי ביה אין יה"כ נוכסר ולחודו עוד נמלמוד חייבי חלקות שבער עליהם יה"כ חייבים והו' אחת כפי הענין שהקדמו. עכ"ל הרמב"ם ו"ל:

חייבים בכבוד אביו וכן בת"ת אם זכה הבן לפני הרב הרב קודם את האב בכ"מ מפני שהוא ואביו חייבים בכבוד רבו:

מוסכת מעליה

פרק רביעי

ו שאל ר' מתאי בן חרש את ר' שמעון בן יוחאי ברומי מנין לדם שרצים שהוא טמא א"ל דאמר קרא *וזה לכם הטמא אמרו ליה תלמידיו חכים ליה בן יוחאי אמר להן תלמוד ערוך הוא בפיו של ר' אלעזר בר' יוסי שפעם אחת גזרה מלכות גזרה על ישראל שלא ישמרו שבת ושלא ימולו בניהם ושיבעלו נדות הלך ר' ראובן בן איסטרובלי וספר קומי והלך וישב עמהם אמר

כבר כתבאר בסוף פ' שני וחזינא שאם היה אביו ת"ת אביו קודם לרבו ואפילו היה רבו חזקה ר"ל שרוב חכמתו וחוכו והוא כוכמו בזה שאמר כאן אם זכה הבן לפני הרב ר"ל שקבל חוכו רוב חכמתו וזה שאמר בכ"ו ר"ל להשיב אבדה ולפרות ולהחיות ולפרוק חובליו כמו שזכר בחז"ל והדוחים לו חכל הדברים שיש בהם לנסוף נזק או תועלת רבו קודם והענין חזק. עכ"ל הרמב"ם ז"ל:

ע' נדש"י חכים ליה בן יוחאי כלו' כתקום שדרשה יפה . והשיב להם תלמוד ערוך הוא לא אמרה מדעתו שמע מר"א בר' יוסי אמר כן משום אביו ומנא ליה דלמדה מר' אלעזר בר' יוסי שפעם אחת כו' : וסיפר קומי (שסיפר לסכיו) אגילק השער שעל מלכו

י"ז יקרא יא

בגו' גי' אחרת